

Посреди тѣзи важны трудове и още по важны намѣренія и литературны помысли, преждевременна смѣртъ постигна Венелина : той умре въ Москва 1839 г. 25-го Марта предъ сама та заутреня на Великъ день. Членове те на историческо то общество, студенти, сродники и знакомцы испроводихъ тѣло то негово въ Даниловъ монастырь и го предадохъ на земля та.

За да може секій Българинъ да знае колко сочиненія Венелинови сѣ напечатаны, предлагамъ тукъ тѣхно то описаніе съ весма кратко изложене за съдержаніе то имъ.

Въ первыятъ томъ Венелинъ доказва : какво Българе те сѣ племе Славянско, отъ единъ родъ сѣ съ сички те други Россіане, Поляцы, Чехы, Хорваты, Словенцы, Сърбы и проч. Жилища та и народонаселеніе то на Българе те въ Европа превосхожда по число то си Турцы те. Языкъ Българскій составлява особенно Славянско нарѣчіе, кое то подхожда къмъ Сърбско то, а слѣдъ него на Малороссійско то. Начало то на Българско то царство губи ся въ хаосатъ на Скиѣскіятъ мѣръ, а конецъ атъ въ Турскъ тѣ исторія, и така Турція, като скры Българія отъ очите на просвѣщенна та Европа, направи да бѣдять